

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

IV. De usu Bullæ Cruciatæ, & absoluteione indirecta à casibus reservatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

servatum: cuius rei causam affert S. T. mas, quia multi sunt adeò infirmi vix ad hoc adigi possint. *Quoad solum* dum: non licet Episcopo vel alii superiori licentiam daturò in culpam incurre, nisi quando ei persona ignota neque periculum subest, ne ex re ipsa ne culpæ Superiori vel cuiquam delegatur.

CAPUT IV.

De usu Bullæ Cruciatæ & solutione indirecta à casibus reservatis.

178. *Artes quorundam exemptorum sum Bulla Cruciatæ.*
 179. *Reprobatur sententia de absolutioe indirecta à casibus reservatis.*
 180. *Ecclesia hic non supplet jurisdictionem*
 181. *Quid agendum in casu necessitatis irremovibilis impedimenti?*
 182. *Quid Episcopus reservans intendat*
 183. *Conditio extra Sacramentum in ab Episcopis.*
 184. *Differentia inter periculum mortis alias necessitates.*

178. **Q**ui diversas Religiosorum artes
 considerat, facile videt, non
 tam ab iis principaliter quæri Pœnitenti-
 um, quam proprium illorummet fa-
 vorem: sic enim I. usus Bullæ Cruciatæ
 ad subterfugiendam necessitatem pe-
 tendi ab Episcopo absolvendi licenti-
 am à Religiosis non sine ingenti relaxa-
 tione adhibitus: factâ autem illius Pri-
 vilegii abolitione:

179. II. Famosa illa sententia de ab-
 solutione indirecta à casibus reservatis
 in Scholas & confessionalia quorundam
 exemptorum invecata fuit, quæ tamen
 nec solida, nec tuta est, sed perturbati-
 va disciplinæ Christianæ, & jurisdictionis
 Episcopalis, contra Regulam ac or-
 dinem Juris, *quod unâ viâ negatum est,
 alterâ concessum videri non debere.* Nec
 enim I. quod talis Confessarius ab ali-
 quibus saltem possit absolvere, sufficit,
 ut per consequentiam ab aliis quoque
 reservatis indirectè saltem quoad cul-
 pam absolvere posse dicatur; imò potius

G 3

è con-

è contrario, cùm unum peccatum
 tale sinè altero non remittatur, &
 fessarius à reservatis absolvere neque
 nec ab aliis non reservatis absolutio
 Sacramentalem impertiri posse
 dus est obreservatorũ casuum cum
 reservatis conjunctionem. Qu
 modum qui centum librarum on
 non majus Herbipoli Bamberg
 tare in humeris potest, non est
 huic oneri, si eidem gravius qu
 addatur,

180. Neque II. bene recurritur
 clesiam suppletentem jurisdic
 nè Canone id asserente, imò
 centibus expressè ac nullitate
 rantibus Constitutionibus SS.
 cum, Decretis S. Tridentinæ
 & reclamante ipsorummet Ep
 rum casus ejusmodi suæ tantum
 ctioni reservantium intentione
 hoc prætextu quæque quibus
 quoslibet liceant, cum aperta

ctionis Episcopalis involatione, ac nul-
 litate: quod quidem Justus peccatorum
 Vindex meritò quandoquē permittit in
 criminum pœnam *2. Thessal. 2. v. 10.*
Pro eo, quòd charitatem veritatis non
receperant, ut salvi fierent, ideo mitte
illis DEUS operationem erroris, ut cre-
dant mendacio. Ubi non immorabor
 recensendis iræ Divinæ flagellis, quibus
 reprobos affligit *Pf. 31. v. 10.* Sinendo
 eos in plura continuò crimina labi, ac
 trahi in reprobum sensum, *Rom. 1. v. 28.*
 vel incidere in Magistros erroris, à qui-
 bus decipiuntur, dum nullo labore cu-
 rari se putant, quod est flagellum acer-
 bius omni flagello, & signum damna-
 tionis.

181. Aliud est, dato casu necessitatis,
 vel irremovibilis impedimenti: E. G.
 Sicubi moris est, ut Sponsus & Sponsa
 pridie solemnitatis nuptialis simul pub-
 licè ad Sacram Synaxin accedant; vel si
 Mater invitet filiam ad sumendam se-
 cum Eucharistiam &c. tunc enim in-
 stante

stante casu S. Communionis indiff
bilis, quo, citra manifestum diffam
nis vel sinistrae de se suspicionis per
lum, S. Communionem omittere
prius ad Confessarium auctoritate
libus absolvendi pollentem acci
penitus nequeunt, Confessarius, cu
eâ necessitate, illos cetero qui be
spositos absolvere etiam à reservat
piscopo potest, non autem à oblig
ne accedendi per se vel per Conf
um ad Superiorem reservantem
tunc sufficit à Pœnitente vel ejus
fessario sola peccata reservata et
eò quòd, cum jam remissa fuerint
ad culpam & reatum pœnæ ætern
maneat sola obligatio reservationis
culpa non est, sed aliquid ad piè
dum ac in officio Christianæ ju
continendum hominem introduci
à quo, si culpa sublata sit, liberari po
etiam extra Sacramentum.

182. Sive, ut clariùs dicam: cum
sunt, quæ Episcopus reservans, inter

primum, nec peccator tali culpâ grava-
 tus absolvi possit ab alio, quàm ab ipso-
 met Episcopo, vel cui id expressè com-
 miserit: *Secundum*, ut visâ hâc obtinen-
 dâ absolutionis difficultate, & pœniten-
 tiâ majoris sibi de Episcopi jussu injun-
 ctâ apprehensione salutari perculsus ad
 eor redeat, culpasque ejusmodi, adju-
 vante Divinâ gratiâ, studiosius evitet:
 quamvis Episcopus pro tali casu, quo
 ob evidens periculum certæ diffamatio-
 nis aut saltem deterioris suspicionis
 præceptum recurrendi ad se pro absolu-
 tione Sacramentali moraliter impossibi-
 le, seu quod idem est, habitâ ratione
 pudoris, ac famæ, difficillimum reddi-
 tur, jurisdictionem Confessariorum
 suæ Diœcesis, ut æquum est, proroget:
 limitatè tamen id facit, & sub modo,
 ac obligatione extra Sacramentum con-
 sequente ipsam absolutionem jam præ-
 missam: ubi vides remanere saltem re-
 servationis alteram finem, adeoque ob-
 ligationem se præsentandi Episcopo
 statu-

statuente, ut, si quis in tali necessitate
casu ab inferiore sacerdote velit ab-
vi, contrahat obligationem præsen-
di se deinde superiori, ut primum
modè poterit, vel intra tempus in-
to expressum.

183. Et ne quis hic fortè no-
scirpo quærat: cum absolutionis
mentalis effectus suspendi non potest
tempus, adeoque nulli omnino
tioni subjaceat, sed vel ad prolatam
formæ illico conferatur, si cætera
sita concurrant; vel aliquo eorum
cujente subito nullus sit: adverte
ditionem præsentandi se deinde
ori inseri non posse absolutioni
mentali, à cujus implemento
menti Pœnitentiæ effectus depen-
sed in bonum Pœnitentium com-
lummodo posse statutum à super-
approbante ac reservante, ut, si
præfatis vel similibus casibus pro-
rum remissione ad inferiorem recu-
velint, absolutionem quidem à talibus

fessario obtineant; Superiori tamen
 presentare se proxime teneantur ex ob-
 ligatione propria voluntate contracta,
 dum petendo absolutionem reservato-
 rum ab inferiore, qui non potest absol-
 vere, nisi poenitentes ipsi ex animo sub-
 ceant se predictam obligationem se pra-
 sentandi, consequenter acceptant hoc
 statutum & onus: quod nemini absolu-
 te, sed conditionate extra Sacramen-
 tum imponitur, si poenitens ab inferio-
 re Sacerdote velit absolvi.

184. Unde si directe Superiorem
 accedat, nec absolutionem ab inferiore
 petere velit, nullam ex vi talis statuti
 contrahit obligationem: at si ab inferio-
 re quidem absolutionem petat, sed abs-
 que seria intentione se presentandi jux-
 ta statutum, irritam facit confessionem
 obsequendi proposito destitutam.
 Quod si demum tempore confessionis
 firmum ac serium se presentandi pro-
 positum habeat; illud vero non exequa-
 tur post absolutionem obtentam, non

revocatur beneficium absolutionis
 lidè semel impensum; sed incurritur
 vum lethale peccatum transgressio
 statuti, quod illum obligat ad se
 sentandum Superiori statim, vel
 tempus in Statuto præfixum, habe
 tractum successivum obligationis
 usque se Superiori reservanti præ
 Ut rem totam paucis absolvam, C
 fessarius inferior, exposito sibi per
 fessionem pœnitentis casu reserva
 cali Episcopo, cum proportione
 faciat, quod facturum esset, si ab
 Pœnitente proponeretur casus
 notatâ hâc differentiâ inter art
 vel probabile periculum mortis,
 ter alias necessitates, quòd in prior
 lata sit omnis reservatio, & recupe
 licèt salute se præsentandi necessitas
 aliis verò ad consulendum famæ &
 recundiæ Pœnitentis superior eâ
 ditione facultatem absolvendi à Re
 yatis Inferiori concedat, si Pœnitent

cerè paratus sit ad se postmodum superiori denuo presentandum: ut Celsitudo sua fusiùs declaravit, & in scholis suis publicè doceri praecepit.

CAPITULUM V. An reservatio casuum extendatur ad peccata ante eius promulgationem commissa?

185. Respondetur distinguendo.

185. **D**istinguendum est an reservatio in rem aut sine adjectione temporis futuri praecise concepta sit: E. G. *Perjurium judiciale*, &c. an verò cum adjectione temporis futuri E. G. *Qui perjurium judiciale commiserit*, &c. in hoc secundo casu perspicuum est, reservationem ad commissa ante promulgationem nequaquam extendi: alias verò, cum reservatio sit limitatio jurisdictionis, principaliusque Confessarium, quam Pœnitentem afficiat, non vides, quid ad rem faciat, quòd peccatum ante vel post reservationem commisit.